

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
 1015 Budapest, Donáti u. 3545
 Postacím: 1535 Budapest, Pf. 773
 Ügyszám: IV/990-1/2015.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV 990-2 2015
Érkezett:	2015 MÁJ 04.
Példány:	1
Melléklet:	2 db
Kezelőiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybírósághoz 2015. április 9-én érkezett, a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény 3. §-a, 4. §-a és 5. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt benyújtott alkotmányjogi panasz indítványomat fenntartom és a következő indoklással egészítem ki.

Hosszú éveken keresztül két párhuzamos követelést támasztott a bank az adós irányában, egy tisztességes és egy tisztességtelen követelést, holott az adós szerződési akarata nem terjedt ki tisztességtelenül felszámolt követelések megfizetésére, hiszen erre nem is volt módja, anyagi háttere. A pénzügyintézet erőfölényével visszaélve tehette ezt meg, mert a tisztességtelen követelés meg nem fizetése esetében visszafordíthatatlan következményekkel sújtotta az adóst, lejárttá tette a teljes követelést és végrehajtást rendelt el ellene, ez bizonyított tény, bizonyított eljárása a pénzügyintézeteknek.

ALAPVETÉS R) cikk

- (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.
- (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

Itt a tisztelt Alkotmánybíróság figyelmébe szeretném ajánlani az új Ptk. JOGALAP NÉLKÜLI BIRTOKLÁS-ról szóló rendelkezést:

Ptk.5:9. § [A jogalap nélküli birtokos helyzete és kiadás kötelezettsége]

(1) Aki jogalap nélkül van a dolog birtokában, köteles a dolgot a birtoklásra jogosultnak kiadni.

(2) A jogalap nélküli birtokos a dolog kiadását megtagadhatja, amíg a birtoklással kapcsolatosan őt megillető igényeket ki nem elégítik. Nem tagadhatja meg a dolog kiadását az, aki a dolgot bűncselekménnyel vagy egyébként erőszakos vagy alattomos úton

szerezte meg.

A 2014. évi XL. törvény panaszolt rendelkezései ellentétesek az Alaptörvény R) cikk (1) és (2) bekezdéseivel, hiszen ebben az esetben akkor a jogalap nélküli birtokos, mi esetünkben a pénzüintézet nem köteles kiadni a jogalap nélkül birtokolt és felszámolt tisztességtelen követelésből származott pénzüösszeget, a panaszolt törvény továbbra is biztosítja a pénzüintézet számára, hogy a pénzüösszeg a birtokába maradjon és azt a törvény alapján elsősorban költségre, kamatra és ha marad, tükére fordítsa. Teszi ezt úgy, hogy teljes mértékben bizonyított tény, hogy a pénzüintézetnek nincs jogosan megillető igénylése az adós felé, melyből levonhatná a jogalap nélkül birtokolt, tisztességtelenül felszámolt összegeket.

Ennek indoklására és alátámasztására az Erste Bank Hungary ZRT-vel kötött devizaalapú kölcsönszerződéselem elszámolásával tudok szolgálni bizonyítékul, melyről megérkezett az elszámolás.

Az elszámolás erdményeképpen az elszámolás pénzügyi teljesítésének napjával megállapított, tisztességtelenül felszámított összeg:

4 579,19 CHF

Ez az összeg a mai MNB devizaárfolyamán számítva:

$4\,579,19\text{CHF} \times 288,76\text{ Ft/CHF} = 1\,322\,286\text{ Ft}$

Az elszámolásban ezt az összeget a jelenleg végrehajtás alatt álló hitelünkben fennálló tartozásba számította be. Ekkor természetesen más árfolyamon, mint amely árfolyama mai napon van a svájci franknak, ellenben nekem nincs arra módom, hogy más árfolyamot jelöljek meg, mint a mait, mivel ezt a tőlünk tisztességtelenül elvett összeget a bank devizában számolta ki, de mind a mai napig nem szolgáltatta vissza.

Az elszámolás során kiszámolt összeg bizonyítja azt, hogy a pénzüintézet idézte elő a fizetéseképtelenségemet, melynek következtében lejártta tette a teljes követelést, melyet most már mint jogos követelés akar velem szemben támasztani. Ebből le is vonta az általa tisztességtelenül felszámolt összeget, holott pontosan

ezt a tisztességtelenül felszámolt összeget használta fel arra, hogy fizetéképtelenségbe taszítson és mindenemből kiforgasson.

Az elszámolt összeg hozzávetőlegesen 11 havi törlesztő részletünket fedezi, ennek ellenére a fizetéképtelenné válásunkat követő hónaptól kezdve rendszeresen küldte a felszólító leveleket az Erste Bank, hogy kölcsönhátralékunk van.

Ezekből két, iktatószámmal ellátott levelet csatolok a beadványhoz.

A 2014. évi XL. törvény panaszolt rendelkezései ebben nyújtanak segédkezet a pénzügyintézeteknek, szembemelve az Alaptörvény azon rendelkezésével hogy a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

Továbbá fel szeretném hívni a Tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét az Alaptörvény M) cikkében foglaltakra:

M) cikk

(1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben és védi a fogyasztók jogait.

A panaszolt törvény rendelkezései nemhogy az alaptörvényben foglaltak szerint védi a fogyasztók jogait, hanem azzal ellentétben, védi az erőfölényükkel visszaélt pénzügyintézeteket oly módon, hogy biztosítja a tisztességtelenül, a banki erőfölénnyel való visszaéléssel történő jogellenes követelés során megfizettetett összegek feletti rendelkezését, azt, hogy az összeg a bank birtokában maradjon továbbra is, miközben az adósnak még nincs lejárt tartozása, vagy éppen ezen tisztességtelenül felszámolt összegeknek köszönhetően nyílt meg a joga a hitelezőnek, hogy lejárttá tegye a teljes követelés összegét, amelybe így akarja beszámítani a bank ezt az összeget.

Ezzel az elszámolási móddal Magyarország nemhogy nem lép fel a gazdasági erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és nemhogy védi a fogyasztók jogait, hanem éppen ellenkezőleg: a 2014. évi XXXVIII. törvénnyel ellentétben, a tisztességtelenül felszámított összegek vonatkozásában továbbra sem biztosítja azt, hogy a megkárosított adósok visszakaphassák a saját pénzüket, amelynek megfizetésére nem lehetett volna őket kötelezni.

Mindezt a pénzüintézet az erőfölényével való visszaélésének köszönhetően tudta elérni, erőszakos módon, mert amennyiben az adós nem teljesítette a tisztességtelen követelést, úgy a pénzüintézet felmondta a szerződést és a közjegyzőhöz fordulva, jogtalan összegeket tartalmazó elszámolást bemutatva végrehajtást rendeltetett el az adós ellen, mely végrehajtási eljárás magában foglalta akár az erőszak monopóliumával rendelkező állami kényszerítés alkalmazását is.

Akiknek a bank felmondta a szerződését, azok esetében a 2014. évi XXXVIII. törvény szerint tisztességtelennek ítélt összegeket az adós mindet megfizette, amelyet az elszámolás során a bank kiszámolt. Ennek ellenére az adós fizetése képtelenné válásától kezdve a bank rendszeresen arról tájékoztatta az adóst, hogy fizetési késedelme van, s kérte az összeg befizetését. A fizetési felszólítóban az adós túlfizetése miatt mindvégig jogellenes mértékű volt a bank követelése, hiszen a tisztességtelenül felszámított, és az adós által már megfizetett összegek a bank birtokába kerültek.

A panaszolt 2014. évi XL. törvény 5. § (2) bekezdése fogyasztói követelésnek minősítette ezen összegeket, ennek ellenére a jogalkotó nem hozott rendelkezést arról, hogy a banki felmondáskor ez a fogyasztói követelés már megfizetett volt, így ezen összeg újbóli bekérésére alapozta a bank a felmondást, amikor fizetési késedelemre hivatkozott.

A felmondás emiatt elfogadhatatlan okból történt: olyan összegű fizetési késedelemre történő hivatkozással, amelyben a bank az adós által már megfizetett összegeket ismételt követeli.

A tisztességtelen tételek felszámítására alapozott banki felmondások miatt azonnal lejárttá tették a bankok az adós teljes, általuk nyilvántartott hátralékos tartozását, amelyet napokon belül meg kellett fizetniük az adósoknak, hogy a végrehajtást elkerüljék. A törvény panaszolt rendelkezései miatt a bank a gazdasági erőfölényével visszaélve, általa tisztességtelenül elvett összegek birtoklása ellenére, fizetési késedelemre hivatkozva mondta fel a kölcsönszerződést, mégis az állam által biztosított végrehajtási kényszerrel folytatódnak az elrendelt végrehajtási eljárások.

A végrehajtási kényszerrel történő pénzkövetelést nem állították meg a panaszolt törvényi rendelkezések, tovább támogatva ezzel a bankokat a tisztességtelen követelésekre alapozva elindított végrehajtások folytatásában. Ezzel a 2014. évi XL. törvény a 2014. évi XXXVIII. törvény rendelkezését is figyelmen kívül hagyja, mert nem

tekinti tisztességtelennek a banki felmondást, ami a tisztességtelenül megfizettetett összegek újbóli bekérésén alapul.

A bank az erőfölényével visszaélve beszedett összegekkel előbb fizetéképtelenné tette adóst, majd az adós túlfizetése ellenére, fizetési késedelemre hivatkozva felmondta a kölcsönszerződést, aminek következtében végrehajtás elrendelését kérhette. A panaszolt törvényhely a banki erőfölénnyel történő visszaélésre alapozott banki felmondásról nem mondja ki azt, hogy tisztességtelen tételek bekérésére lett alapozva, ellenkezőleg: lehetőséget biztosít arra, hogy a bank az adóssal jogellenesen megfizettetett összegeket végrehajtási eljárás keretében számítsa be az általa követelt összegek megfizetésére.

A kölcsönszerződés felmondása által tud a bank végrehajtási eljárást kezdeményezni az adós ellen, de tisztességtelenül megfizettetett összegeken alapuló felmondással nem lehet tisztességes módon végrehajtást elrendelni. Ezért az alaptörvénnyel ellentétes módon, a banki erőfölénnyel való visszaélésen alapuló végrehajtási eljárások vették, és veszik kezdetét, mert a panaszolt jogszabályhelyek nem mondják ki a felmondásokról és a végrehajtási eljárás elrendelésekről, hogy az adós tisztességtelenül történő fizetéképtelenné tételén lapulnak. A panaszolt jogszabályok végrehajtási eljárás során történő pénzkövetelésbe engedik beszámítani a tisztességtelenül megfizettetett tételeket.

Azokban az esetekben, ahol az adósok erőn felül fizettek, vagyontárgyakat kótyavetyéltek el, hogy a tisztességtelen követelését a pénzügyintézetnek kielégítsék, ezzel elkerülve a szerződés felmondásából származó negatív következményeket, a 2014. évi XL. törvény panaszolt rendelkezései ugyancsak szembemennek az alaptörvénnyel.

Magyarország Alaptörvénye

ALAPVETÉS R) cikk

- (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.
- (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

Ugyanis lehetővé teszik a pénzügyintézetek számára, hogy a tisztességtelenül felszámított, évekig jogalap nélkül birtokolt

pénzösszegeket továbbra is maguknál tartásuk, holott a Ptk. 5:9. § (1) és (2) bekezdése alapján köteles lenne azt kiadni több okból is.

Először is, a jogalap nélküli birtokos a dolog kiadását nem tagadhatja meg, mert a fizető adósok esetében nincs őt megillető jogos követelése, hiszen az adósoknak nincs elmaradt tartozásuk, melyből levonásra kerülhetnének a múltban jogtalanul felszámolt összegek. A jövőbeni törlesztőrészletekből meg törvényesen nem lehet levonni a múltban évekig bitorolt pénzösszegeket, mert az élő szerződések értelmében azok a szerződés rendelkezései szerint majd csak a jövőben válnak esedékessé. Tőkelevonásra pedig azért nem kerülhet sor, mert az előtörlesztésnek számít és a kölcsönszerződések értelmében az előtörlesztés az adós szabad akaratának függvénye.

A panaszolt törvény rendelkezései a tisztességtelenül eljáró pénzügyintézeteknek kedvez, szembemelve az alaptörvénnyel, hiszen ha az Alkotmánybíróság nem semmisíti meg azokat, akkor azt jelenti, hogy az Alaptörvény és a jogszabályok nem kötelező érvényűek a pénzügyintézetekre, csak mindenki másra.

Továbbá a Ptk. 242.§a a következőképpen rendelkezik:

Ptk. A tartozáselismerés

242. §

(1) A tartozás elismerése a tartozás jogcímét nem változtatja meg, de az elismerőt terheli annak bizonyítása, hogy tartozása nem áll fenn, bírósági úton nem érvényesíthető, vagy a szerződés érvénytelen.

(2) A tartozáselismerés a másik félhez intézett írásbeli nyilatkozattal történik.

Ebből következik, hogy az adós részéről a kölcsön és járuléki megfizetése iránti, tartozáselismerő közjegyzői okiratba foglalt kötelezettségvállalása esetén az adós bizonylatait nem lehet figyelmen kívül hagyni akkor, amikor felmondáskor arra hivatkozik a bank, hogy az adósnak fizetési késedelve van, és emiatt felmondja a szerződést. Ugyanis ezáltal a Ptk. 242. §-ának megkerülésével mondja fel a bank a szerződést, mert nem bizonyítja a közjegyző előtt, hogy azon a jogcímen követel-e az adóstól, amely jogcímen a szerződést és

a tartozáselismerő nyilatkozatot aláíratta vele. Valamint figyelmen kívül hagyja, hogy az adósé a bizonyítási teher, s az adós csak a saját bizonylataival tud bizonyítani, amely bizonylatokon kívül a felek között történt gazdasági eseményeket semmi más okirat nem támasztja alá.

A közjegyző szintén megkerüli ezt a jogszabályhelyet, miközben ő maga köteles a közjegyzőkről szóló törvény szerint végeznie a munkáját. A Kjö. tv. 3. §-a szerint a közjegyző olyan jogügylet, amely törvényt sért, vagy a törvény megkerülésére irányul, nem készíthet közjegyzői okiratot. A közjegyző olyan jogügyletet foglal közjegyzői okiratba, amelynek során a bank megkerüli a Ptk. 242. §-ában foglaltakat.

1991. évi XLI. törvény a közjegyzőkről

3. § (1) A közjegyző köteles megtagadni a közreműködését, ha az kötelességeivel nem egyeztethető össze, így különösen ha közreműködését olyan jogügylet, amely jogszabályba ütközik, vagy jogszabály megkerülésére irányul, illetőleg amelynek célja tiltott vagy tisztességtelen.

A felmondást közjegyzői okiratba foglaltatta a bank, hogy azonnali végrehajtás elrendelését kérhesse az adós ellen.

Közjegyzőkről szóló törvény

112. § 259

(1)

260 A közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a közjegyzői okiratot, ha az tartalmazza

a) a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást,

b) a jogosult és a kötelezett nevét,

c) a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét,

d) a teljesítés módját és határidejét.

(2) Ha a kötelezettség feltételnek vagy időpontnak a bekövetkezésétől függ, a végrehajthatósághoz az is szükséges, hogy a feltétel vagy időpont bekövetkezését közokirat tanúsítsa.

(3) E § alapján akkor van helye végrehajtásnak, ha a közjegyzői okiratba foglalt követelés bírósági végrehajtási útra tartozik, és ha a

követelés teljesítési határideje letelt [1994. évi LIII.törvény (Vht.) 21.§].

Mindezek miatt a felmondás jogellenesen történt, a Ptk. 242. § (1) bekezdésének megkerülésével, hiszen a Közjegyzői törvény 112. § (2) bekezdése szerinti közokirat a banki felmondásról úgy lett elkészítve, hogy a bank nem bizonyította a közjegyző előtt, hogy az adóstól a tartozáselismerőbe foglalt kölcsön jogcímen követel-e. Ezt megállapítani kizárólag az adós banki kivonatainak és a bank hitelnyilvántartási számláinak összevetésével lett volna lehetőség. A Ptk. 242. § (1) bekezdése értelmében " A tartozás elismerése a tartozás jogcímét nem változtatja meg, de az elismerőt terheli annak bizonyítása, hogy tartozása nem áll fenn, bírósági úton nem érvényesíthető, vagy a szerződés érvénytelen."

Nem volt figyelembe véve az adósok egyetlen banki kivonata sem felmondáskor, illetve végrehajtás elrendelésekor. Ezt tanúsítja a közjegyző előtti felmondásban felsorolt iratanyag, melyben a közjegyző a bank hitelnyilvántartási számlájának felmutatását jelöli meg, mint amit megtekintett, továbbá tanúsítja a végrehajtási záradék 3. f) pontja a záradékhoz csatolt iratanyag felsorolása, amelyben szintén nem szerepelnek az adós banki kivonatai.

Az Alaptörvény Alapvetés R cikk) (2) bekezdésének ellenére, álláspontom szerint a közjegyzők részéről a Kjö. tv. 3. §-ának megsértésével, a bank részéről pedig a Ptk. 242. §-ának (1) bekezdése megkerülésével zajlanak a közjegyző előtti banki felmondások és a végrehajtás elrendelések, amit a végrehajtási záradékhoz csatolt iratanyag és a felmondást okiratba foglaló közjegyzői ténytanúsítvány támaszt alá.

Ez a folyamat még annak ellenére sem lett megállítva, hogy a 2014. évi XXXVIII. törvény kimondta a devizaalapú forinthitelek esetén a kereskedelmi árrés felszámításának tisztességtelenségét, és a devizaalapú forinthitelek, a devizahitelek és a forinthitelek esetén az egyoldalú szerződésmódosításon alapuló kamat, költség, és díjemelést tisztességtelenségét.

Ugyanis nem rendel el visszafizetni a fogyasztói követelést sem a hátralékkal nem rendelkező, még fizető ügyfelek részére, sem pedig a felmondott szerződések esetén, miközben a Ptk. 5:9. § így rendelkezik. Tisztességtelenül felszámított összegek miatt fizetésképtelenné vált adósok esetén pedig a panaszolt

jogszabályhelyek figyelmen kívül hagyják azt, hogy a felmondások alkalmával a bank a Ptk. 525. § (1) bekezdés e) pontjára hivatkozik, miközben az adósnak éppen túlfizetése volt, vagy lényegesen kisebb hátraléka volt, mint aminek a megfizetését követelte a bank, hogy a felmondást az adós elkerülhesse. Az adós azonban nem volt képes újra megfizetni az általa egyszer már megfizetett összeget, amit a bank újra megfizetni követelt, miközben a birtokában volt ennek a fogyasztói követelésnek.

1959. évi IV. törvény a Polgári Törvénykönyvről

Ptk. 525.§ (1) A hitelező azonnali hatállyal felmondhatja a kölcsönt, ha

- a) a kölcsönnek a szerződésben meghatározott célra fordítása lehetetlen;
- b) az adós a kölcsönösszeget a szerződésben meghatározott céljától eltérően használja;
- c) a kölcsönre nyújtott biztosíték értéke jelentősen csökkent, és azt az adós a hitelező felszólítására nem egészíti ki;
- d) az adós vagyoni helyzetének romlása vagy a fedezet elvonására irányuló magatartása veszélyezteti a kölcsön visszafizetésének lehetőségét;
- e) az adós más súlyos szerződésszegést követett el.

A bank a felmondásban arra hivatkozott, hogy az adós többszöri fizetési felszólítása ellenére sem tett eleget a szerződésből fakadó fizetési kötelezettségének, de az elmaradás mértékét nem bizonyította a közjegyző előtt. A bank által tisztességtelenül felszámított összeg, amelynek kiszámolására a törvény kötelezte a bankot, önmagában nézve is bizonyítja azt, hogy nem lehetett jogosan meghatározott az az összeg, amely miatt a kölcsönszerződés az adós késedelmes fizetésére hivatkozva felmondásra került.

A 2014. évi XL. törvény panaszolt rendelkezései figyelmen kívül hagyják azt, hogy a szerződést csak a jogszabályok szerinti okok miatt lehet felbontani. Ezért a panaszolt jogszabályok szerinti banki elszámoltatás nem felel meg az Alaptörvény R) cikk 2) bekezdésben foglalt azon rendelkezésnek, hogy a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

A Ptk. 525. §ának (1) bekezdése e) pontjára a banki felmondáskor ugyanis jogtalanul hivatkoztak a bankok, mert az adósok éppen a bank által tisztességtelenül befizettetett összegek miatt váltak

fizetéképtelenné , és vagy nem volt joggal követelhető hátralékuk a banki felmondás időpontjában, vagy pedig akkora összegűre duzzasztotta a követelését a bank, amelyet az adós már nem bírt újra megfizetni, miközben az elszámolt összeg a banknál volt.

A még fizető adósok esetén pedig a Ptk. 5:9. § nincs figyelembe véve.

ALAPVETÉS

T) cikk

(3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

A 2014.évi XL. törvény 3., 4., 5. §-ai ellentétesek az Alaptörvénnyel, mert az adósoktól tisztességtelenül elvett összegek visszaszolgáltatására nem kötelezi a bankokat, és ezzel a Magyarország Alaptörvényébe foglalt Nemzeti Hitvallásban elrendelt jogaink sérülnek.

Magyarország Alapörvénye NEMZETI HITVALLÁS

"Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi."

A 2014. évi XL. törvény 3.-4.-5. §-ai túlfizetésnek minősíti a tisztességtelenül elvett összegeket, s erre hivatkozással tartja a jogszabályi rendelkezés a banknál az összeget. Eközben az adós nem önszántából fizette be ezeket az összegeket. A túlfizetesként történő minősítéssel a bank számára biztosítják a panaszolt jogszabályi rendelkezések még fizető adósok esetén az adós akaratát figyelmen kívül hagyva, hogy a bank előtörlesztésként számítsa be a tőkehátralékba a fogyasztói követelést.

A fizetéképtelenné tett adósok esetén pedig az adós felmondást megelőzően befizetett túlfizetését (fogyasztói követelését) figyelmen kívül hagyja, és nem mondja ki a jogszabály, hogy a felmondás megalapozatlanul történt. A panaszolt jogszabályhelyek nem tekintik jogalap nélkülinek a tisztességtelen tételek elvételére alapozott banki felmondást, és a felmondással együttjáró azonnali lejárttá tételét az adós teljes hátralékos tartozásának, valamint az ahhoz kapcsolódó jogok érvényesítését (a teljes tartozás egyösszegű befizetésének követelését , ennek hiányában a végrehajtási eljárás lefolytatását).

Jó életet és a biztonságot, rendet, igazságot nem szolgálhatja olyan jogszabályi rendelkezés, amelynek értelmében a tisztességtelenül megfizettetett összegek visszaszolgáltatása nem történik meg. Ellenkezőleg, a még fizető adósoknak a még nem esedékes tőketartozásába betudhatja a bank ezen összeget, miközben ennek elvonásával sérült az adósok tulajdonhoz való joga, és súlyos áldozatok árán fizette be ezt az összeget. A fizetéseképtelenné tett adósokra pedig végrehajtás vár.

A magyar állam törvényhozó testülete a panaszolt törvényhely megalkotásával a polgárokat nem szolgálja, ellenkezőleg: részrehajlóan a bankok jogellenes követelésein alapuló jogügyleteket, a kölcsöntartozás azonnali lejárttá tételét és a végrehajtási eljárások megindítását és lefolytatását támogatja, és részrehajlóan, mentesíti a bankokat attól a tehertől, hogy az általa jogtalanul elvett összegeket visszaszolgáltassa.

Szabadság és Felelősség V. cikk

Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.

A tulajdonom ellen intézett támadást jelentette az, hogy tisztességtelenül felszámolt összegek elvétele miatt fizetéseképtelenné váltam, és emiatt a bank végrehajtási eljárást kezdeményezett ellenem. Mint az V. cikk rendel, a tulajdonom ellen intézett vagy ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához a törvényben meghatározottak szerint jogom van. De ha olyan törvényt hoz a törvényhozó testület, amely figyelmen kívül hagyja, hogy ezen összegek jogellenes felszámításával érte el a bank, hogy felmondhassa a szerződést, akkor nem fogom tudni a törvényben meghatározottak szerint elhárítani a jogtalan támadást, mert maga a törvény engedi meg a jogellenesen történő banki felmondásból következő azonnali lejárttá tételt, és végrehajtás elrendelést.

Szabadság és Felelősség XX. cikk

(1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.

Nincs joga a testi és lelki egészséghez annak az embernek, akinek jogellenesen elveszik a pénzét.

Emiatt nélkülöznie kell, nem veheti meg magának az egészséges élelmiszereket, nem tud pihenni a nyugtalanság miatt, nem képes tüzelőt venni, gyógyszert venni, megfelelő minőségű ruházatot vásárolni. Nem tudja a családjának megteremteni a biztonságot, feszültség keletkezik a családi életében, ami a kapcsolatok súlyos romlását eredményezheti, majd felbomlását. Ezzel a lelki egészsége veszélybe kerül.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy indoklásaimat vegye figyelembe és állítsa vissza a jogbiztonságot Magyarországon. Állítsa vissza a jogállamiságba vetett hitét az embereknek.

Semmisítse meg a fent nevezett törvényhelyeket és kötelezze a törvényhozást új elszámolási törvény megalkotására, melyben nem sérülnek a fogyasztók jogai és mely törvény nem ellentétes az alaptörvénnyel. A jogalkotót olyan törvény meghozatalára kötelezze, amely haladéktalanul elrendeli a tisztességtelenül beszedett összegek visszaszolgáltatását minden adós részére, és kimondja azt, hogy azokban az esetekben, amikor adósokkal szemben tisztességtelen összegeket számolt fel a bank, a felmondások, a teljes hátralék azonnali lejáratú tétele és a végrehajtások elrendelése jogellenes módon történt. Kötelezze az Alkotmánybíróságot a jogalkotót a 2014. évi XXXVIII. törvény rendelkezései által érintett adósokat a az elszenvedett károk bankok általi rendezésének speciális törvényi szabályozására.